

II jornades d'educació infantil: "Sempre aprenent des dels sentiments"

Oliva, maig de 2007

CONCLUSIONS

Tots els assistents ens dividirem en 5 grups, i després de la presentació, començarem a discutir sobre les propostes presentades. Heus ací les conclusions a les que arribà cada grup, organitzades segons les preguntes realitzades i per la resposta que es donà en cada grup.

0.- Reflexió de tot allò escoltat:

Grup de treball roig

Necessitem estar convençuts, tirar endavant.

El camí dels sentiments és el camí a seguir.

De vegades necessitem l'aprovació de les companyes, de les mares, però no ha de ser així, hem de ser valents. Tenir en compte que els resultats no són immediats.

Ha d'haver una continuïtat en la manera de treballar inter.-etapes.

Que disfruten aprenent. El gust per anar a l'escola.

Ens hem adonat que hi ha coincidències en maneres de treballar, per tant, anem per bon camí.

1.- Que pensem d'allò que ens marquen els experts del que han de saber les xiquetes i els xiquets? Nosaltres erigiríem altres coses?

Grup multicolor

La xerrada fa pensar en moltes coses.

Molts dels formadors del professorat no tenen referència l'alumnat al que va dirigit, les úniques referències que tenen son a nivell teòric.

La visió que es dóna des de les formadors inclou molts paradigmes que ja estan superats.

El contacte directe amb l'alumnat és el que més fa plantejar-te les situacions d'apropament a ells, de molt de situacions afectives.

Es parla molt de Piaget, les seves etapes, i com s'han superat els seus plantejaments.

És més fàcil seguir el que ens diuen que plantejar-te dubtes. Primer tens por, però després ja ix sol.

No es creu en la programació. Des del moment en que tu programes ja estàs deixant d'escoltar a l'alumnat.

Es planteja la situació de quan arriba l'inspector i ens demana les programacions. S'ha contat el cas en que un inspector exigeix que es canvie una programació i pensem que es per què no tenim arguments suficients per defensar la nostra tasca.

Arribem a la conclusió que no s'ha de programar de bestreta, sinó avaluar la tasca realitzada que aprofite de retroalimentació de la tasca realitzada.

Reprenent la pregunta des del punt de vista de què ens manen els experts de la universitat, quina filosofia hi ha darrere dels plantejaments teòrics.

La programació es planteja com a possibilitat de treball i no com a cosa a realitzar tancada.

Els experts universitaris haurien de començar per estar a les classes, aterrar a la realitat del cada dia per després poder teoritzar.

Nosaltres, quan apliquem una teoria realitzem una adaptació a la pràctica, i després venen els teòric i diuen, vaja, això respon a la meua teoria.

S'haurien de provar les teories abans de posar-les en pràctica.

Però, el·ligiríem unes altres coses?

Realment moltes de les coses que estem fent segueixen la mateixa línia del plantejat a la xerrada, el que cal és variar el punt de vista, canviar la nostra actitud davant el que està passant

No hem de donar-los la informació, sinó les eines que puguem necessitar els nostres xiquets per aprendre

Canviaríem el donar-los informació a donar-los eines per aprendre.

Grup de treball roig

Deixar que siguem els xiquets els que plantegen els seus interessos.

Cadascú té una realitat diferent.

No és el que ells volen saber sinó el que necessiten saber. Ells marquen el tema i nosaltres l'encaucem.

Allò important no és el què aprendre sinó el com aprendre-ho.

Les necessitats dels xiquets són l'excusa per a treballar.

Grup Groc

En aquest moment no tenim llei de la comunitat, però al BOE sí que ha eixit. La LOCE diu que els xiquets d'El havien de saber llegir "con ritmo y entonación adecuada", això suposava que ja en Infantil els xiquets estarien etiquetats i era algo excluent.

si per part de l'administració no es una etapa obligatoria, com marquen algo tan alt.

l'aprenentatge es un proces i cada xiquet ho fa d'una manera.

ens haurien de donar orientacions dels continguts

perque es diu transversal a algo que treballem tots els dies?

la idea de globalització no s'acaba d'entendre (quan parlem de estudiants en practiques)

en el s.XVIII es van fragmentar els coneixements, les arees d'aprenentatge, i encara estem igual i encara no sabem veure en 3D

Que seria més interessant fer a les aules?

Allò que té significat per ells com el numero de ma casa... partir de la realitat de cadascú

Però això puposa més feina per mestre

Activitats experimentals: natura insitu, receptes

Treballar per projectes

Hem idealitzat els projectes

Saber trobar el fil conductor del projecte (Fernando Hernandez) es difícil, perquè un xiquet no pot preguntar algo que no sap.

Hem d'anar preparant-los per la investigació. En 3 anys és més dirigit, però en 5 ja van sols.

Es tracta de donar eines per a que els alumnes sapien trobar informació

Confianza amb el procés d'aprenentatge que nosaltres proporcionem. No hem de tancar les portes. Em de confiar que el xiquet desde el principi es un investigador i nosaltres hem de saber seguir eixe instint i confiar en que ells tenen el fil conductor

Tbé es molt important no demanar el que no poden fer.

Cada xiquet i cada projecte és nou

Problema de les mestres d'infantil es el que ens demanen els de dalt. Hem de partir dels interessos dels xiquets i no fer cas del que ens demanem els de dalt. Treballar el dia a dia.

Un projecte depen molt dels xiquets i també dels mestres, Perquè treballar en col.laboració (tots els d'El) ens dona seguretat, i després es pot treballar per nivell.

I quan arribem a una escola que ja esta tot marcat i no podem innovar?

Grup blau

En el cicle de 0-3 anys no hi ha curriculum, tampoc hi ha material curricular i per tant es la mateixa escoleta qui ha d'el.laborar tot el material, partint del coneixement dels xiquets-es que estan a l'aula en concret.

Els mestres de primària agobien moltes voltes als d'infantil sobretot en la lectoescriptura, 5 anys i 1er primària. No hi ha continuïtat en les dos etapes, no hi ha coordinació. I a més els mètodes educatius són molt diferents, així a infantil treballem per projecjes, racons, tallers... I a primària fan llibres.

També en l'organització de l'aula, a infantil es fan equips i a primària no.

3-6 ens trobem agobiats pels altres cursos de dalt

El canvi d'etapa d'escoleta a infantil i a primària tindria que ser més coordinat

No són problemàtics els llibres sino veure com els xiquets estan sentats d'un en un.

El decret de mínims de primària està molt clar, el com avaluar i després pot agafar llibres o no...

El problema no és el mínim que el demanen sino com treballar els mínims

No tinc opinió sobre els mínims,

Es el com ho treballem

Ens exigixen més els cursos de dalt que els mínims del decret

L'escoleta està oblidada i no hi ha criteris unificadors, hi ha escoletes que es coordinen amb les escoles on aniran després els alumnes

Les escoletes no saben on aniran els seus xiquets al segon cicle d'infantil.

Les escoletes van a la deriva i no tenen la seguretat que la faena que estan fent tindrà continuïtat o no...

En l'escoleta oferixen un món d'experiències, la possibilitat de descobrir coses noves, passa el mateix al segon cicle d'infantil.

Som positives, a nivell d'educadores es veu que hi ha una necessitat de coordinar-se. Però les condicions de treball, de reconeixement social, etc no ho permeten sempre.

Conclusió: els mínims no s'han de marcar i són nosaltres les que haríem de concretar-los.

Grup verd

La pregunta no agrada.

Estem invadits de llibres de text i per això naix la pregunta.

Com a professional hem de tindre armes per defendre'ns.

De veres les mestres fem una reflexió de la nostra pràctica? Ens plantejem pq fem les coses? De veres no volem llibres de text? Hi ha mestres q volen acomodar-se. Et plantejes el q vols fer o simplement apliques el llibre. Ens hem de preguntar de quin tipus de mestre estem parlan i q entenem per mestre.

Els llibres de text no tenen trellat pq els alumnes son diferents cada any i no podem dir q es el q volem q aparega al llibre.

De vegades el centre no et deixa q no gastes el llibre.

Ningu pot dir-te el q tens q fer.

Hem de defensar q es un mestre i quina és la teua funció. Ningu ha de dir-te q deus fer.

En l'escola tu has de decidir la forma de treballar. El problema és la por (director). Tu has de comunicar la teua professionalitat.

La despesa addicional de les fotocòpies del treball per projectes dificulta la feina.

Solucions a les fotocòpies:

Els pares paguen 75€. No es tracta sols de treballar amb fotocòpies. Per això ja estan els llibres. Han de viure experiències.

Solució: tindre voluntat de voler fer una cosa. Com justificar a conselleria? No s'ha de justificar, són despeses del centre. El problema no és justificar sinó q no ho tenen massa clar.

El mestre en infantil no ha d'estar a soles: equip de mestres. Tu pots fer el q vulgues pero has d'arrastrar a tot l'equip de mestres perq funcione. Has de mostrar q la teua manera de treballar és millor, però no es tracta de fer competicions.

Tot te un proces. Has de mostrar i convencer els companys. No pots tirar-te a la piscina. De sobte no pots canviar un cole, tot te un procés.

Agafes el q t'interessa dels llibres. Tu construeixes el teu camí. L'equip de mestres és importantn recolzar-se i tindre suport.

Es impor creure-s'ho. Per a treballar de la manera q t'agrada has d'estar convençuda del q fas, sinó, no funciona. T'ho has de creure. Pacència. És un cicle ia cada cicle treballa com els agrada. Si tu hi tens clar li ho transmet a qualsevol.

Ningu et pot dir q no treballes per projectes.

Com a professionals no sabem realment q es treballar per projectes. Necessitem coordinar-nos pero no de la forma de què anem a fer. Sino q hem de ser mes professionals per saber q és el q anem a fer en el nostre dia a dia. El concepte és el q

està mal, la manera com ho entenem. La filosofia de treball es el q ens interessa parlar. Treballar o no llibre no es la qüestió.

La nostra afeta és molt important reflexionar i canviar coses, provar.

A vegades sempre s'està fent el mateix pq no hi ha una reflexió. Hem de veure quins xiquets tenim davant, interessos...

En les escoles també es pot relacionar amb més gent q la recolze i q t done força a l'hora de treballar. Més de parlar, s'ha de reflexionar de les coses q li fan falta en eixe moment al xiquet.

Tenim la sort de q els xiquets aprenen. Tb hem de tindre l'oportunitat de provar.

Problema: la por.

Hi ha moltes maneres d'informar els pares. Ningú et diu com ho has de fer. Es cosa teua. Tu eres qui decideixes.

Tu lliges el q et marquen i cadascu decideix la seua forma.

La llei es genèrica, tu adaptes. Hem de parar-nos a pensar.

Hi ha gent q ni s'ho planteja.

El problema es q de seguida fem el q ens diuen i no reflexionem.

El q no podem fer es complir ordres, s'ha de debatre i reflexionar.

El problema és dels mestres. Quin tipus de professional volem?

Depenent de com sigues, tu exigiràs. No pots fer un programació si no saps q es el q t demanaran els xiquets dins d'un mes.

T'ho has de creure.

Un altre problema es la comparació d'alumnes. Tos son diferents.

Dos xiquets de la mateixa classe son totalment diferents.

Has de saber pq fas el q fas. Estar convençut per poder concienciar.

Actualment els inspectors encara demanen la programació general. Encara hi ha moltes contradiccions.

Hem d'aprendre a fer un altre tipus de programació.

En les programacions t'has d'identificar. Ha de reflectir la teua manera de treballar.

Molta gent es basa en l'experiència. Tb has de tindre una base de documents on poder informar-te.

Els xiquets cada un és un món. En la mateixa classe hi ha xiquets completament diferents.

Tot el món sap el q vol treballar en els alumnes, es tracta d'esciure-ho.

Però per saber-ho has d'haver reflexionat la pràctica (necessites tindre molta pràctica) i conèixer tb el currículum.

Com a experts hem d'estar informats de les necessitats dels xiquets en cada moment.

Nosaltres hem de convertir-nos en experts. Hem d'investigar. Hem de buscar temps per rebre informació. Es fonamental treballar en equip i, com a experts reunir-se per compartir experiències. Hi ha gent més teòrica, més pràctica i, això és el q et fa avançar en la pràctica diària. Si estas sol no ho aconseguixes.

Els xiquets son els que dicten les seues necessitats i nosaltres com a experts acuem. Els protagonistes son els alumnes, no els mestres. A partir de la pràctica hem de teoritzar un poc.

Hui en dia un mestre te temps? Qui o pot i qui no, no.

Molt poca gent es reuneix per parlar i investigar i investigar.

Tb ens hem d'avaluar com a docents per millorar.

Nosaltres sempre estem avaluant pero en la pràctica no ens avaluem.

Realemnt no trobes un espai per reflexionar. Són moments esporàdics.

Hi ha vegades q en les reunions s'firma q no hi ha res de q parlar.

2.- Com superar els entrebancs que tenim per a reflexionar sobre la tasca com a docents?

Grup multicolor

Grups de treball, escola d'estiu, jornades,... malauradament hem de recórrer a temps fora d'hores d'escola en detriment del temps personal, les despeses van a càrrec propi,... però ho fas per la compensació i l'enriquiment personal que comporta.

Es pot buscar la vesprada formativa i activitats alternatives per atendre l'alumnat

Posar-ho a les memòries la necessitat de tindre espais de trobada.

Grup de treball roig

Quins són els entrebancs que trobem en la nostra tasca?

La nostra formació, la nostra educació.

La por. No seguir les normes del centre, o el que indica l'administració. Por a la censura dels demés. Por a eixir d'allò marcat.

Comoditat.

Per falta de reconeixement. Falta de recolçament.

Els horaris. Volen deixar-los més temps, sobretot en els més menuts.

L'organització social.

Estrés per acabar els llibres i les fitxes.

Falta de coordinació dins del cicle.

Falta de suport, d'espais.

Plantejar-nos els entrebancs ja és un primer pas per a superar-ho.

Canviar d'actitud. Cal inentar-ho.

Agrupar-nos. Compartir vivències, experiències, problemes,... Cooperar i col.laborar. Formar nous grups de treball.

Fer encontres amb educadors d'altres llocs, d'altres països.

Crear un butlletí de totes les vivències, encontres, xarrades.

En definitiva nosaltres som els que ens creem els entrebancs.

Grup Groc

Per mig de seminaris i demanat suport de companys amb més experiència.

Això suposa un esforç i una disposició que no tot el món vol o pot perquè és fora de l'hori escolar.

L'etapa de 0 a 3 es la que pitjor està en quan a horari per reunir-se. Es una etapa molt important, ja que els xiquets es passen moltes hores a les escoltes

Està desajustada la jornada laboral dels pares i de les escoltes. Reivindiquem més flexibilitat horaria i no més hores d'escolta. Hem de canviar la forma de pensar. Hem de transmetre la importància de l'etapa

Es un delictes el que esta passant a la societat: ens hipotequem de per vida per fer-nos una casa, i pels nostres fills res de res. Els xiquets van malalts a l'escola amb l'apiretal darrere. Reivindiquem que la família tinga recolzament per eixa etapa. Nosaltres podem aportar un granet d'arena fent esta reivindicació.

Productivitat i competitivitat son els valors números uno. Mentre este paradigma siga el que es, la vida serà així. Reivindiquem la faceta humana.

Els projectes poden ajudar-nos a fer un ensenyament més global, però el projecte es un mig, no es l'objectiu. L'objectiu es el xiquet.

Grup verd

ON BUSQUEM EL LLOC PER PODER REFLEXIONAR I PARLAR?

No s'ha de plantejar un dia de cicle, ens plantejem reunir-nos tots els dies per parlar.

Eixes escoles no existeixen,les as de fer tu. Els professionals ho han d'intentar i depen de q tot el colectiu de l'esc vulga fer-ho.

Per provar has de convencer.

No s'aconsegueix en un dia. Es conquerir i creure-t'ho. Provar, experiemntar, mes q siga una setman per veure el resultat.

No ha de ser un dia.

Nosaltres no estem aci per convencer a ningú.

Tu t'has de convencer tu i fer les coses q tu cregues q van a resultar-te.

No es convencer. Tot es valid, si la persona està convençuda i el caràcter dela persona.

La forma de com es treballa amb els xiquets dia rere dia. Q tu t sentes b, q estigues a gust... fa q l'altra persona es motive per la nova forma de treballar.

No es tracta de convéncer. És obrir els ulls.

Elq tu estas treballant, si tu estassegura, pq has de convencer a un altre? Tu no saps la forma de l'atra persona. Poc apoc els altres es motiven i van fent-ho.

Tu eres un exemple i ella el seguira si veu q es efectiu. Com aprenen els xiquets. Tu no dius res de paraula. Es tracta de veure, de comprovar.

El temps ha de passar.esun proces. No es tracta de saber, ni convencer, es tracta de veure els resultats.

Cada centre és una història. El q funciona a uns llocs (reunions intercicles) en altres no funciona i no seveix per a res

Un altre problema és la continuïtat d'infantil.

Per a alguns pares treballar sense llibres és no fer res. Ara bé, quan els pares veuen resultats canvien d'opinió, ningú els ha convençut, ho provat.

El mestre no ensenya algoen particular, son els xiquets els que aprenen. Tu mostres moltes coses i ells aprenen a partir de les diferents experiències.

El contacte amb altres en ocasions és imprescindible.

Hm de tindre una actitud diferent davant dels xiquets i tindre la filosofia de canviar les programacions i veure q es el q volem. Quins valors volem entrar dins l'aula a l'hora d'aprendre? Hem de partir de q és el q creguem q els xiquets necessiten per a prendre en esta societat de hui en dia?

Hem de conèixer com s'apren. Com apren la ment? Hem d'informar-nos per poder mediar en la ment del xiquet per saber com programar les activitats dins de l'aula. Com el xiquet processa la info per poder avançar.

La nostra investigació ha d'anar per ahi. Agafar espais on poder debatre, reflexionar, informar-te... deixar parlar, ja q parlant van eixint-nos aportacions.

Es bo q hi haj gent inquieta, q vulga canviar pq no li agrada el q fa.

La gent q esta a soles en les escoles poden trobar gent fora q li ajude.

No t'has d'agobiar per estar a soles, has de buscar, veure om treballa un altre.

3.- Estem prestant atenció als xiquets i a les xiquets (a les persones) o al currículum?

Grup multicolor

Es comenta molt que s'està prestant més atenció al currículum que a l'alumnat en general. I si s'usa llibre encara més, ja no es té en compte per res l'alumnat.

Això es fa més al segon cicle d'infantil, però també està donant-se al primer cicle, sobre tot quan comencen a agafar llibre.

No obstant, hi ha excepcions.

Es comenta que els pares estan deslligant-se massa dels xiquets. Però hem de saber guanyar-nos els pares, saber "vendre'ls la burra", i per això cal recuperar la nostra professionalitat, tenir clar el que fem i transmetre-ho.

Grup de treball roig

El currículum condiona en lloc de ser un punt de referència.

S'ha d'explicar la manera de treballar a les mares i als pares per tal que hi haja una continuïtat.

S'ha d'evitar eixe trencament radical entre infantil i primària, on sols hi ha lloc per al currículum.

Tots aprenem, cadascú al seu ritme.

L'única avaluació possible és veure el seu progrés individual.

Ens importa la persona, no el currículum.

Grup Groc

Quan arriben a l'El ja van al que diu el currículum

Els pares volen que els fills siguin competidors perquè la societat es competitiva

El: 3 anys: xiquets

4 anys: relax

5 anys: a muerte

Si infantil i primària ens coordinem tot funciona millor i no ens engoixem tant.

Estem pujant el llistó

Les nostres pors fan que ens engoixem

Treballar amb els pares

L'educació dels fills es cosa dels pares

L'escola deu treballar amb la família

Els pares traslladen la responsabilitat d'educar a l'escola

Crear models alternatius d'escola i mostrar-los socialment.

Grup blau

Donem cabuda a les necessitats dels xiquets, partint de coses que els motiva, il·lusiona.

El fet d'observar els xiquets, descobrir les seues individualitats, madureça, autonomia, llenguatge... Alguns alumnes tenen un esperit crític perquè s'ha fomentat des de la infantesa però li falla el fet d'acceptar la norma.

En la nostra societat es necessari despertar el sentit crític, com ho fem?

La importància dels pares, alguns aparquen els xiquets en infantil i quan arriben a primària ja es prenen l'educació en serio

Importància de concienciar els pares, totes les edats són educatives,. S'ha de donar als pares el fet que totes les etapes són educatives.

Per a que treballarem? Per la pressió del inspector., per els pares, per de l'etapa següent.

La dificultat de l'educació dels valors en la societat actual, perquè es difícil educar en valors quan en la societat triunfa la competència i el individualisme i no la cooperació. Major la convivència, els valors, però també es necessària les habilitats socials.

Es important la relació família-escola en l'educació en valors perquè a casa no hi ha continuïtat en este tipus d'educació.

La base dels aprenentatges són actituds. Hàbits, continguts...els valors són bàsics, es més important als hàbits, actituds o els continguts? Hi ha més pressió en que ensenyem continguts que en que ensenyem a ser persones.

L'aprenentatge es tot, no podem valorar més un valor que un concepte perquè tot interactua ja que el nostre organisme es un sistema que apren en conjunt. Encara que actualment es dona més importància al currículum que a el ser persona., però la pressió curricular es molt forta. El sistema educatiu no ho té clar,

Els xiquets investiguen, aprenen soles, el que hem d'afavorir es un ambient per a que es produïxquen eixos aprenentatges, ambient segur, afeciu, democràtic per a que cresca com a persona.

Es més senzill ensenyar conceptes curriculars que no valors, és difícil transmetre els valors. Una solució pot ser que els dèiem que aparega un conflicte per a que ells vegem la necessitat de buscar una solució i autoorganitzar-se, encara que la solució que decidixquen no siga la que nosaltres hauríem elegit. De l'error aprenem.

El model pot ser l'adult que dona exemples per a que l'ímite el xiquet.

Grup verd

Has de partir del xiquet per veure que es el q necessita per aprendre.

L'administració s'hauria de posar al dia.

Hem de comunicar el q estem fent.

Depen del professorat. El q s'ha de fer és al q vol ajudar-lo i al q no, doncs no.

Qui vo busca gent per reunir-se i parlar. T'has de buscar ajuda.

Cadascú ha de buscar on està ell realment satisfet com a persona.

Tb trobem amb molts mestres sense vocació i això és un problema.

el fet d'estar a gust on treballes fa q la teua tçasca la realitza amb moltes mes ganas.

Es tracta de ser positius i q t'agrade la teua feina.

Per renovar-se i innova t'ha d'agradar molt la teua feina.

Escoltar els xiquets es molt difícil.

Hem d'atendre'ls a ells.

Nosaltres ja parlem molt.

Hem de deixar parlar els xiquets. Hem de saber escoltar. si saps estirar del fil pots traure moltes coses. Has de tindre paciència.

El xiquet apren per la seua activitat, fent coses. El mestre està per ajudar, no per imposar. El q es difícil es fer açò ab 25 xiquets.

Has de tindre el temps organitzat, el professor ho ha de tindre molt clar per aconseguir-ho.

El caos a la classe no és bo. La jornada ha d'estar organitzada i dins d'ella el xiquet aprendrà.

Organitzar, sí; exigir, no. T'has d'adaptar i dins del'adaptació tu t'organitzes.

Has de tindre molt present la flexibilitat. El q tu has organitzat moltes vegades no es compleix, pq surten coses més interessants o pq estan cansats.

4.- A partir de quin tipus d'experiències integrades podríem treballar a l'aula?

Grup de treball roig

De vegades no som conscients de que treballem experiències integrades.

Hem de treballar per projectes, ja que ho interrelacionen tot, a mesura que va apreixent. És una excusa per aprendre i per a disfrutar, sense forçar.

No té sentit treballar les àrees aïlladament.

Deixar créixer els projectes, segons els interessos dels xiquets.

De tant en tant cal allunyar-se d'allò plantejat inicialment i veure com tot està interconectat.

És la forma més real de provocar aprenentatges.

Grup Groc

En qualsevol experiència ho treballem tot (mate....)

Pero tan important es la mate, llengua...?

Tot pota ahí

Treballar a partir de vivències, aprofitar-les.

Experiència Reggio Emilia: l'educador observa i anota. Els alumnes van al seu aire. Pero hi ha molts recursos econòmics i humans

Grup blau

Experiències.

El protagonista es molt enriquidora perquè participa la família, es motivadora i les emocions estan a flor de pell. L'autoestima es molt alta.

El llibre viatger on es treballa la història personal

El cap de setmana

Inventar contes on els protagonistes son els alumnes.

Totes estes experiències son enriquidores perquè plasmen les característiques de cada cicle, l'evolució del canvi de com eren i com son, del que li agradava abans i ara, de manera intuïtiva van veient com van canviant.

Al llibre viatger recullen fotos, experiències des de l'infància fins l'actualitat.

Fomentar el que s'han de cuidar, els grans son importants perquè han d'ajudar els xicotets i els xicotets també perquè son menuts i els hem de cuidar. Així treballa la col·laboració, la cooperació, l'autoestima. Els menuts es senten estimats i els grans importants perquè ajuden els menuts.

Hi ha experiències en que els majors son tutors dels menuts i en algunes activitats es fan càrreg d'ells, això implica molta maduresa per part dels grans.

En les unitàries hi ha molta cooperació necessària entre els xiquets perquè la mestra porta varies programacions de diversos cursos i entre ells s'ajuden. Això també es podria fer en un nivell nombros on hi ha diferents graus de maduresa.

Grup verd

Hem de fer activitats que els xiquets puguin observar, comprovar, manipular i que siguin significatives i pròximes a ells són els que hem de fer.

Activitats que suposen sentiments per a xiquets.

Cada mestre es d'una manera i en la classe tb. hem de respectar-nos nosaltres. Som diferents i la nostra forma la transmetem als alumnes, per això cada classe es diferent. Tu mateix et poses els teus límits. Decideixes que és el que vols canviar.

Hem de conèixer cada u les nostres formes de ser. Quan ens coneixem ja podem viure.

EL SILENCI TB ES UNA MANERA DE PARLAR. En el seu silenci esta dient-te alguna cosa.

5.-Amb la realitat que tinc, que puc fer?

Grup multicolor

Aparcar les unitats didàctiques.

Posar l'atenció als processos en que el xiquet se senta agust, content, eficaç,...

Plantejar activitats com a projectes, els hàbits i les rutines (activitats organitzatives), els tallers i racons,...

Crear espai de comunicació on es puga parlar, comunicar-se,... Partir de l'escolta.

Trencar els horaris, no cenyir-se a allò programat.

Pedagogia de la lentitud.

Grup de treball roig

I ara, què podem fer?

Continuar endavant. No tenir por. Ser valenta.

La nostra actitud és la que ens fa avançar d'una manera o d'una altra.

Hem de valorar i disfrutar de tot el que fem.

Ens ho hem de creure.

Coordinar-nos i comunicar-nos millor.

Necessitat d'agrupar-se, de recolçar-se.

Hem de divulgar la nostra manera de treballar.

Eduquem més pel que fem que pel que diguem.

Després de comentar-ho tot ens adonem que estem molt bé, no podem queixar-nos.

En resum, nosaltres podem construir l'escola que volem. Hem de canviar d'actitud.

Grup Groc

Adaptar-nos-en

Com podem canviar el que tenim?

Els que fan el curriculum que vinguen a treballar i a veure la realitat

Als mestres tots ens diuen com hem de treballar

Les mares son que ensenyen a llegir

Hem de trencar la cadena del negatiu

Intentem fer a les nostres aules el que nosaltres ens creguem

Comunicar-ho al centre i cicle

Difondreu socialment. Ja que ho fem , que s'enteren .

Deuriem estar mes en contacte amb les escoles de magisteri

Perque els pares no munten cooperatives d'escoles? Som de la cultura de la protesta, pero no posem solucions

Si no intentem millorar l'ensenyament públic, i els mestres amb inquietuts s'en van i els xiquets també. Que fem?

La única cosa que podem fer és intentar escampar llavors

Doctor Mandal

Grup blau

Primer siguem persones amb valors i després el que puguem assimilar del currículum.

Que considerem més important en la persona els valors o el currículum?

L'educació en valors i habilitats socials és fonamental i cada volta l'alumnat saben més perquè tenen més coneixements, estan més despabilats. Saben més de conceptes però no tenen normes ni habilitats socials, moltes rabioles, no tenen hàbits i no saben comportar-se.

La convivència és una habilitat social

Educar els pares?

Amb la realitat que tenim que podem fer?

Educar els pares. No som qui para educar pares, però si xiquets, ens hem de fer de respectar dins del nostre paper. Ensenyem el respecte als xiquets.

Intentar fer-se respectar per tota la societat, de nosaltres de cara als altres i viceversa.

Conclusions: treballar amb emocions

Amb tot açò el que podem fer és estar contents, tindre una autoestima alta, en definitiva ser persones amb les nostres limitacions i imperfeccions. La falta de respecte que alguns pares en donen, per això valorar-nos nosaltres per a que tots ens valoren també.

Grup verd

Ho hem dit en les d'abans.

Importància de treballar els valors a l'escola.

La família delega en el centre funcions que serien cosa d'ells.

Hem de tindre estratègies perquè la família colabore. També has de tindre objectius perquè la família colabore. Si no en tens, la família no colabore.

Com a mestre has de marcar-te objectius per als alumnes i per a la col·laboració amb famílies.

DEMANEM UN FORUM!!!

A banda

Grup multicolor

El tema dels especialistes, que tenen el horari més marcat, es poden integrar dins les activitats, i reprendre si el que estem fent és interessant, la tasca en un altre moment.

És important estar els d'Educació Infantil dins els equips directius per donar la nostra visió organitzativa.

Es parla molt de la comparació entre les escoles, que si a aquesta escola ja fan allò i això, i ací encara no fan segons que,... Això és la competitivitat, i no la cooperació,...

Això al remat és una opció personal de persones que volen un món més competitiu.

Com podem operar en idees i no en informació

Grup multicolor

Hem de treballar més amb preguntes, i deixar de banda les "fitxes"

Plantejar la pregunta i anar estirant el fil.